

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1474/2018
23.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Горана Каличанина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК 119/18 од 13.06.2018. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 184/18 од 15.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Горана Каличанина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК 119/18 од 03.06.2018. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 184/18 од 15.10.2018. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу ЗК 119/18 од 13.06.2018. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђена је на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужна да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а ако то не учини у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, рачунајући сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне за један дан затвора, али не дуже од шест месеци.

Окривљена је обавезана и да плати суду паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу члана 176а став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, окривљеној АА изречена је и мера безбедности трајног одузимања 593 комада нове женске, мушке и дечије гардеробе, све по потврди о привремено одузетим предметима ПУ 256/18 од 26.01.2018. године, који су предати Дирекцији за управљање одузетом имовином Републике Србије на располагање.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 184/18 од 15.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА адв. Горана Каличанина, а пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК 119/18 од 13.06.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене АА, адв. Горан Каличанин, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљену ослободи од оптужбе и казне.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Бранилац окривљене АА, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија ПУ Крушевац – Одељење криминалистичке полиције ПУ 256/18 од 26.01.2018. године, потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крушевац – Одељење криминалистичке полиције ПУ 256/18 од 26.01.2018. године, извештају о форензичком прегледу лица места одељења криминалистичке полиције бр. Кт 804-50/18 од 29.01.2018. године, фотодокументација број 804-50/18 од 26.01.2018. године и записнику о саслушању осумњиченог ПУ 256/18 од 26.01.2018. године.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене АА, адв. Горан Каличанин, истицао је већ у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни три образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних пресуда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву браниоца окривљене.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. и члана 16. став 2. и став 5. Законика о кривичном поступку, а које повреде не представљају, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљене и њеног браниоца.

Надаље, у поднетом захтеву за заштиту законитости, истичу се и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) и члана 441. став 3. и 4. Законика о кривичном поступку, при чему се у образложењу поднетог захтева не наводи због чега бранилац сматра да су побијаним одлукама учињене наведене повреде одредаба кривичног законика.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези члана 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљене у захтеву само истакао наведене повреде кривичног закона не дајући разлоге због којих сматра да су побијаним одлукама учињене наведене повреде, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу нема законом прописани садржај (члан 484. ЗКП).

Захтев за заштиту законитости поднет је и због повреде одредаба члана 33. став 2. и став 5. Устава Републике Србије. Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којим је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописани садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.